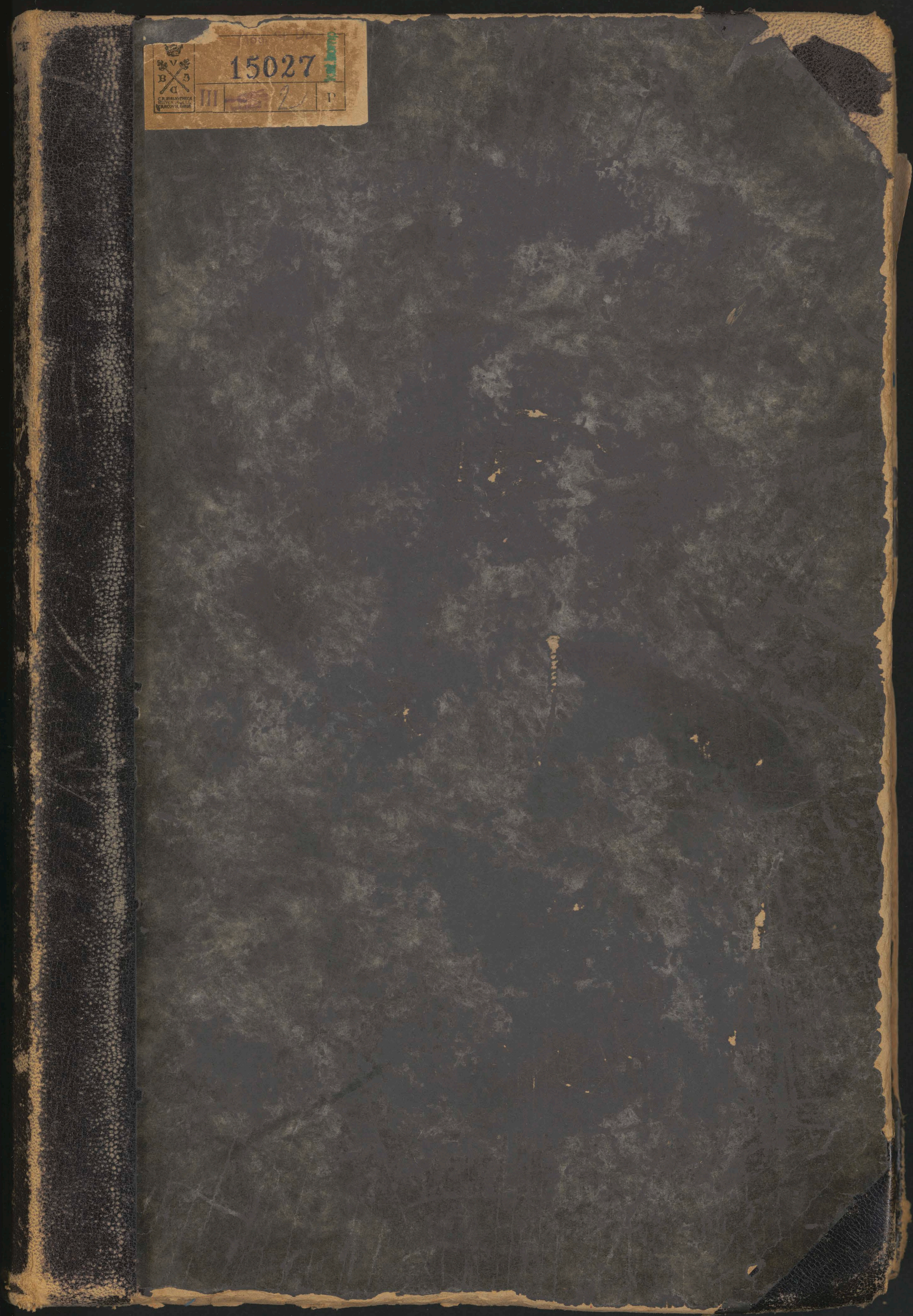
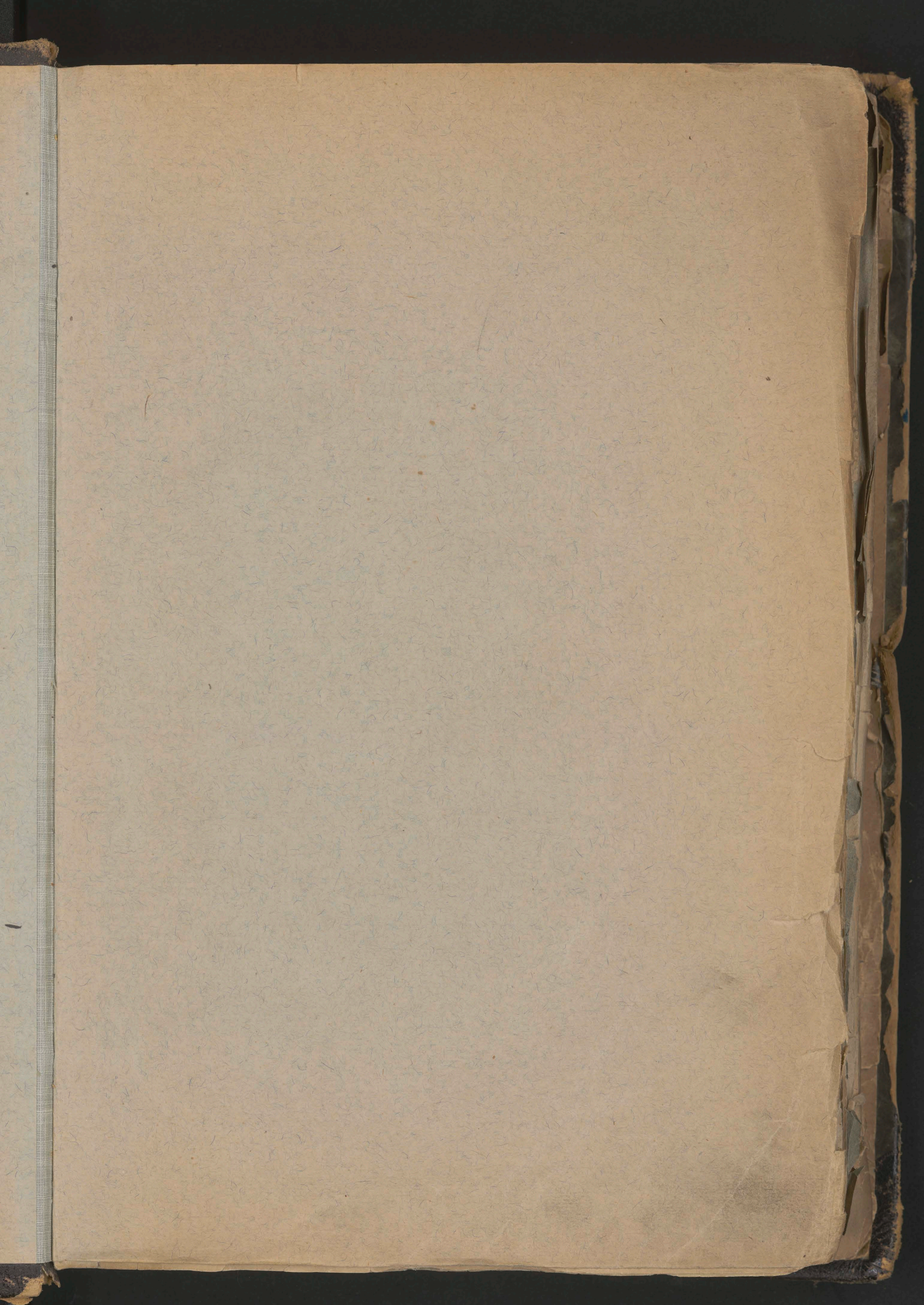
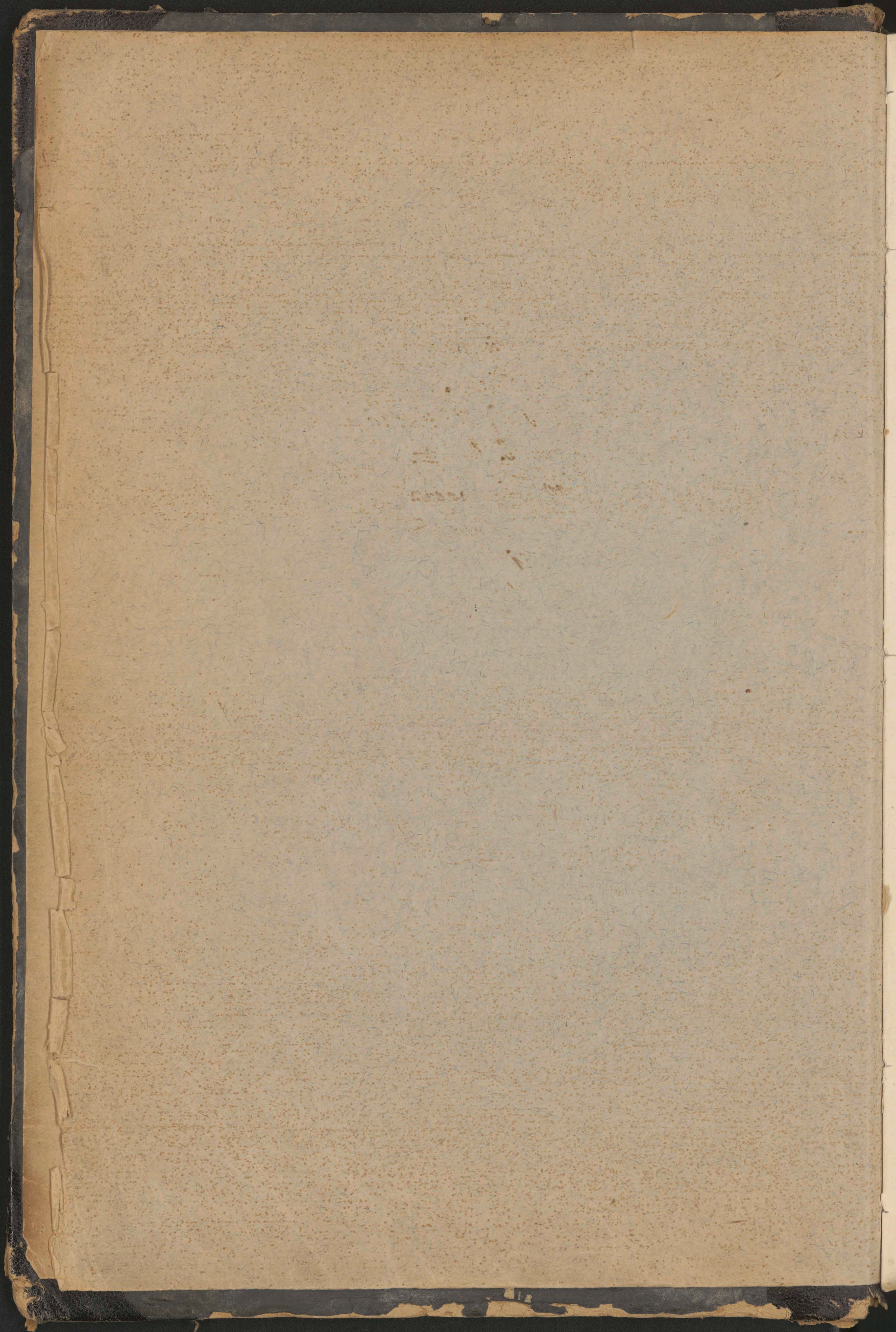
 C. P. B. B. V. P. S. T. A. V. I. V. E. R. I. T. A. S. T. A. T. U. S. M. A. G. I. S. T. R. A. T. U. S.	15027	
	III	P

01123

Ob. Nash 42

15027. III.

Sejm czteroletni
Mowy ustawy i pisma
zawarte w T. II. 1790-1791.

1790.

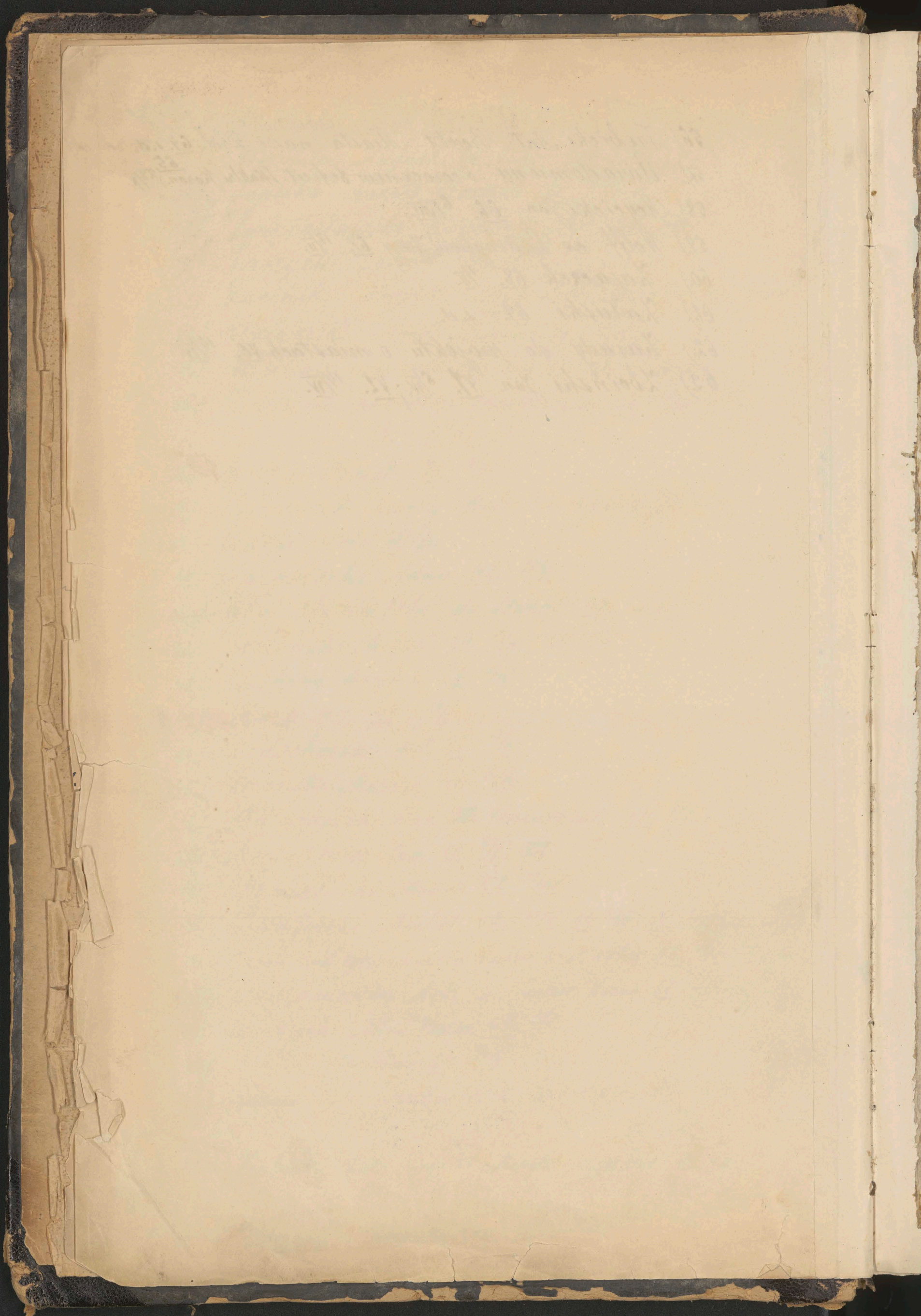
- 1.) Albertrandi J. Uwagi nad wolnością dru-
kowania 1. s. d.
- 2.) Chomiński Jan 2. 21/X.
- 3.) Co na tym Sejmie komiecznie usternowić potrzeba 3. s. d.
- 4.) Sekiert Jan: List do Małachowskiego, marzaska 4. 3/X.
- 5.) Glawe Karol: Projekt banku narodowego 5. 8/XI.
- 6.) Kaspary Jan: 6. 7/II, ~~6.~~
- 7.) Kociatkowski Tadeusz 7. 16/VIII.
- 8.) Krasiński Adam 8. 18/IX.
- 9.) Leszczyński 9. 10/VII. 1790.
- 10.) Lipiński Józef 10. 17/XI.
- 11.) Małachowski Stan. 11. 20/X. 12. 24/IX. 13. 16/XI.
- 12.) Moszyński Franc. 14. s. d.
- 13.) Ostrzeżenie o fałszywym doniesieniu pod hasłem
Włocian Starostwa Wielonickiego. 15. 23/III.
- 14.) Piniński Wojciech: Projekt względem Starostwa. 16. s. d.
- 15.) Plenipotenci miast polskich. 17. s. d.
- 16.) Projekt o miejscu dla sejmów 18. s. d.
- 17.) " : Urządzenie fabryk 19. s. d.
- 18.) Prośba miasta Lublina 20. s. d.
- 19.) Prośba od officialistów skarbu koron. 21. s. d.
- 20.) " miast koron. i N. Ks. Lit. 22. s. d.
- 21.) Porządzenie szypki zbożowej w Koronie i N. Ks. L. 23. s. d.
- 22.) Przewuski Seweryn: Protestacja przeciw Łuce Tronu. 24. 25/IX.
- 23.) Przewuski Józef: Manifest przeciw Łuce Tronu 25. 11/X.
- 24.) Skatański Francis. Skarga. 26. 25/XI.
- 25.) Sokółowski Serafin 27. 10/VII.
- 26.) Sołtyk Stanisław: 28. 31/X.

- 27.) Stadnicki Franc. 29. 22/X.
- 28.) Staniłow August 30. 14/X. 30a 15/III.
- 29.) Suplika miasta Kowala 31. 30/V.
- 30.) Świętosławski Wojciech 32. 15/VII.; 33 10/VIII.
- 31.) Taszycki Gabryel 34. 16/XI.
- 32.) Trzebiński: Projekt względem starosty 35. s. d.
- 33.) Uniwersał Skonf. Stanów 36. s. d.
- 34.) Ukazanie na wojewodę Łubę. 37. s. d.
- 35.) Zalecenie Kommissji Skarbu Koron. 38. 25/XII.

R. 1791

- 36.) Brexa Stanów: 39. 4/I.
- 37.) Chotoniowski Ksawery: Reforma Cydła 40. s. d.
- 38.) Czacki Michał: 41. 1/XI.
- 39.) Czarnożórki Adam 42. 28/X.
- 40.) Głós obywatela do Stanów 43. s. d.
- 41.) Gorkeniński August: 44. 14/II.; 45. 12/V.
- 42.) Fleysing Henryk. K. 46. 12/II.
- 43.) Karp M. F. 47. 24/I.
- 44.) Ledochowski Ant. 48. 14/II.
- 45.) Lexeniński Marein 49. 14/IV.
- 46.) Małuchowski Stan. ~~50~~ Uniwersał 50. 7/V.
- 47.) Matuszewicz Tad. 51. 5/V. ~~51~~
- 48.) Męciszewski Kasper 52. 12/VIII.
- 49.) Pomiatowski Michał 53. 28/X. 54. 5/XII. 55. 5/XII [colm. col.]
- 50.) Prawo pod tyt: Miasta nare Krol. wolne 56. 18/IV.
- 51.) Rozgraniczenie dóbr w Provinc. Koron. 57. 5/XII.
- 52.) Skorkowski Albin. Karim. 58. 9/V.
- 53.) Sołtyk Stanisław 59. 24/X.
- 54.) Urządzenie wiecyste Królewskorzem. 60. s. d.
" " " " " 61. 19/XII.
- 55.) Trebicki Ant.: Projekt: Miasta nare Krol. 62. s. d.
" " " " " 63. s. d.

- 56.) Trebicki Ant: Projekt Miasta nasze Krol. 64. s. d. [odlu. ed.]
57.) Uwiadomienie o corocznem deficit skarbu Koron. 65. 28/X.
58.) Hycicki Jan 66. 6/VIII.
59.) Wolff de Ludinghau Jerry 67. 12/II.
60.) Kajaerek 68. 1/II.
61.) Zatuski 69. s. d.
✓ 62.) Zasady do projektu o miastach 70. 14/IV.
63.) Lboinski Jan. 71. 6/IV.; 72. 14/IV.

GŁOS OBYWATELA

PROWINCYI UKRAINSKIEY

43.

Do Najjaśniejszych Sejmujących

S T A N O W

PRZEBOG! już nie iak do rządow, ale sercem napełnionym gorczyzą, iak do nieczułych przemowić muszę. Już rozpacz nad cierpliwością górę wzięła. Przykro mi wolnemu fromotnemi brzągać kaydany. Już mnie dumny Sąsiad, do tego rozpaczy przywiodł stopnia, że mi Zona, Działki, krewni, majątek, i życie nawet niemię. Cieszyłem się z początkowych skutków, obradowania Wafzego, a lubo frogiemi Moskwinow razami, codziem byłem dręczony, którzy mi zabierali i zabierają dobytki, spokojnie wysiedzić się w Zaciszu, pod obroną Praw i swobod pospolitich, a pod zwierzchnością Wafzą Najjaśniejsze Sejmujące Stany, nie dadzą; iednakże koilem żal, i dręczenie serca, szczerze swą Oyczynę kochającego, spodziewając się, iż wkrótce, pod hasłem wiary i wolności *pro fide & libertate* dobędę zardzewiałego w pokoju Pałafza na zgnębienie i wypędzenie z granic Oyczyfitych, dumnego i chytrego Sąsiada.

Aliści teraz dałemi się poznawać, że już nadchodzi schyłek wolności, i życia wfzyfftych dobrze myślących Obywateli.

Już co raz to więcej Sąfiedzkiego, a śmiało mowić mogę, nieprzyacielskiego, w granice nasze wchodzi Zołnierza, wfzyfcy ftałemy się ofiarą, dumy, chytrności, humoru i zaiadłości Moskałów. Ciż fami co nayboleśnieysza rozfyłając z pieniędzmi, przebranych Czernców po Pielgrzymfku, poddanych Naszych pod pozorem Religii do buntów pobudzaią. Opufzczeni od wfzyfftych, wfstawieni iefteśmy na zgubę życia, majątku i honoru. Rozkazuia Nam Officerowie Moskiewscy, za naymnieysze niewypełnienie ordynansu, przed sobą iakoby w wfłafnym Kraiu odpowiadać, fłowem, musiemy żywić i odziewać, Naszych, że tak rzeke, Tyrannów. A Wy! nieczuli, i gnuśni, czas przepędzacie, na famy kłótniach, mowach i przewłokach, o tych zapomniawfy, którzy w Was ufność swą położyli.

Czemuż Mazurze! tak iefteś nieczuły na bidę Brata, czemu się do oręża nie bierzesz, czego w gnufności życie pędząc w Stolicy, innym w dobrych zamiarach przeszkadzasz, czemu ufławnym krzyczeniem nie pozwalam, tłumisz głos prawdy, a zamiast dzwignienia Oyczyzny z niedoli, w gorszą ją pogrążasz przepaść. Czemu nie idziesz przykładem dzielnych Wielkopolanów, którzy prawie wfzyscy, poświęcić życie i majątki dla Oyczyzny gotowi.

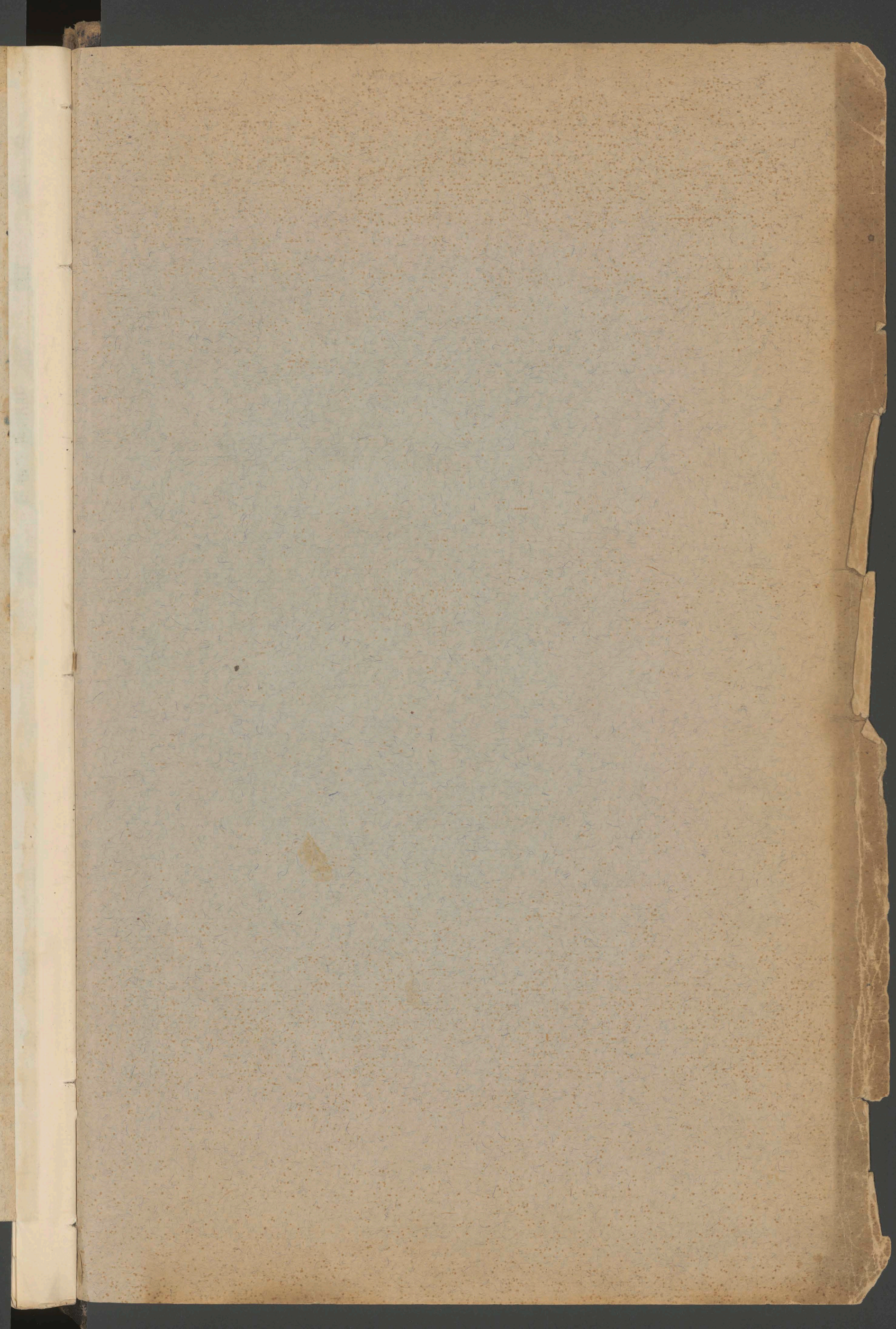
Czemu Litwinie? gdy z nami graniczyś, nie stanieś na obronę naszą, nie pamiętając na to żeśmy cię po kilkakrotnie własnymi załaniali pierściami, czemu nie masz litości, nad nędzą bliźniego i Brata! Ale krzywdziłbym was, gdybym to do wszystkich łośował. Wielu jest między wami znanych całemu Narodowi z Patryotyzmu, i zawsze na obronę, Ojczyzny gotowych. Nie byłbym dobrym Obywatelem, gdybym wam hołdu winnego nie oddał. Umiecie się wraz z Patryotami Prowincyi naszej łączyć, pod przewodztwem tak powszechnie już to z Patryotyzmu, już to z wymowy znanych Marszałków. Uwielbiam, i uwielbiać nie przesłane czynów waszych, bo wiem że to Patryotyzmu duchem zażrzeni czynicie, ale łośuję mowę moją do tych, którym sposób myślenia jest zabroniony, którzy to czynią i mówią, co im Dwór lub też obcy Posel dyktuje. Co za Order, albo też podły iurgielt zapzedają się, albo też *plus offerenti* zdania swe w arenę pułczą. Do tych dużej podłych co zguby Ojczyzny szukają, nawet na przeczytanie dobrych nie pozwalają projektów.

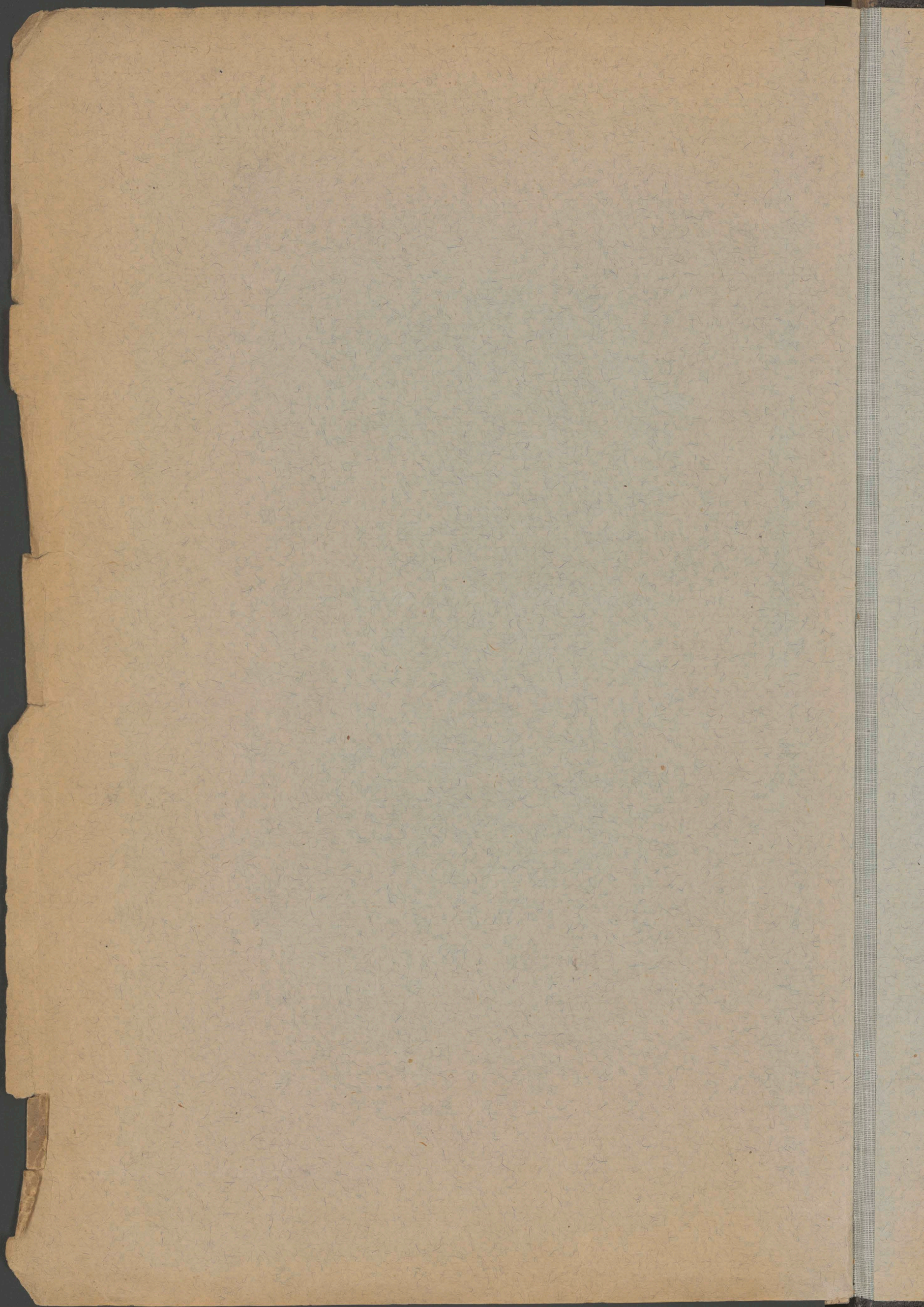
Przezacne Stany! pytam się Was sercem napełnionym gorczy, co z nami czynić myślicie? Może nam wtedy dopiero pomoc dać chcecie, gdy łoś tysięcy stanie zbrojnego żołnierza! Niebaczni nie zważacie na to, że jeżeli do Wiosny nie zrekrutujecie wojska, wszystkie wasze Projekta w nic obrócone zostaną.

Przezorna na nasze obroty Moskwa, zapewne nie zaniedba przeszkodzić wszystkiemu wprowadzeniu w prowincye nasze licznego żołnierza. Pytam się Was, co wtedy czynić będziecie? cóż im na swoje obronę pošecie. może uchwałę o łoś tysięcznym wojsku, lub ordynans werbunku? Już to wtenczas będzie późno, a krzyki i zabiegi nasze tak będą skuteczne, iak tonącego w odludney pułtynie

Jeden tylko jest sposób, który nas przez czas nieiaki od Moskwy załonić potrafi. A ten jest umiejsczony w projekcie zacnego Prowincyi naszej Posła J. W. Stroynowskiego Posła Wołyńskiego, który Patryotyzmu i miłości Dobra Publicznego zażrany, radzi przywrocenie dawnych Popisów. Przypomina dawny nasz obowiązek, bo każdy Szlachcic z konia służyć był obowiązany. Ten ieden sposób załonić nas od buntującego się może poddaństwa. Kto go odrzuca, nie wart Imienia Polaka, bo żąda utwierdzić Narod w tey gnusności, która go o zgubę przyprawia.

Jeżeli tedy od was pomocy wojskowej spodziewać się nie możemy, a Popisy ustanowione nie będą, cóż my nieszczęśni czynić będziemy. Słuchajcie, rozpacz już jest w Narodzie, w Waszych jest ręku, albo ją uspić, albo ją wzniecić. Będąc pewnymi, iż albo ze zgryzoty opuścić majątek, albo paść z ręki, poduszczonego od Moskwy poddaństwa musimy, będziemy raczej woleli, (nie zważając na to iż ktoś podle myślący gromadzenie się Szlachty nazwał zgraią) broniąc majątku, żon i dziełek naszych pod hasłem wiary i wolności, wprzody krwią nieprzyjaciół zfarbowawszy Ziemię Naszą, uczynić dla miłości Ojczyzny naszej z nas samych mogiły.

1
3
8
17
28
25
30
40
41
47
53
59
60
63

Biblioteka Jagiellońska
s1dr0022283

